

KOMMUNUVALIÐ

Mentan og ítróttur í býráðnum

Jógvan Arge

varaborgarstjóri úr Tjóðveldi

Eitt eyðkenni fyri Tórshavnar kommunu er, at her hava mentan og ítróttur brúkilig kor. Fastar stuðulsskipanir eru fyri ítróttafeløg og ítróttarvirksemi. Fastar stuðulsskipanir eru eisini fyri mentanarligt virksemi av allahanda slag. Stuðulin hevur stóran týðning fyri mentanarlívið og ítróttarlívið. Bæði mentamálini og ítróttamálini verða viðgjørð í

mentanarnevnd Tórshavnar býráðs. Eg havi havt sæti í hesi nevnd øll árini, eg havi verið í býráðnum, og var formaður valskeiðið 2008-2012. Sumt av tí, sum arbeitt varð við í tí skeiðnum, kom ikki rættiliga í eyga fyrr enn í skeiðnum, sum nú rennur út. Einafegnt var eg um, at tað eydnaðist at fáa semju millum býráðslimir um at gera Reinsa-ríið í Tórsgøtu til eitt rútmiskt spælistað, har okkara mongu tónleikarar kunna royna síni kynstur. Tað hevur víst seg, at har er eisini pláss fyri øðrum mentanarligum virksemi, ið tó ikki skal troka tónleikin út.

Reinsariíð í Tórsgøtu

Reinsariíð bleiv ein perla, men var ein tungur burður. Fyrsta stigið var at rætta húsið upp, leggja nýtt tak á og klæða hetta næstan 200 ára gamla hús. Síðani var at finna útav, hvussu tað skuldi gerast innan. Tøkar vóru triggjar hæddir, har lágt var millum loft og gólv. Tú sást ikki reiðiliga fyri tær, at hesar lágu hæddir kundu rúma tí rútmiska tónleikinum. Men her syrgdu tónleikararnir sjálvir fyri loysnini, tá teir lögdu fram eina ætlan um at hava opið millum 1. og 2. hædd.

Síðani var stórus dentur lagdur á at varðveita sum mest av tí upprunaliga og at gera nógv burtur úr akustikkinum, ið hevur hepnast so sjáldsama væl. Við tí virksemi, sum síðani hevur verið fyriskipað í hesum gamla pakkhúsi, er Reinsariíð vorðið eitt tað best umtókta hølið í býnum, ið dregur nógv fólk í mentunargøtuna í miðbýnum.

Gloymdar ætlanir

Innan ítrótt eru nógvur iløgur gjørðar í vøllir, hallir og breytir, men sumt haltar enn. Hóast stórar iløgur verða gjørðar, so stendur

ovari vøllur í Gundadali framvegis óliðugur. Hetta er heimavøllurin hjá okkara EFFO-liðum, men har er enn sum áður eitt stórt gapandi hol millum B36-húsið og HB-húsið. Tað átti at verið fyllt út við eini lítlari høll til innanduraventingar og áskoðaraplássum omaná. Onnur aktuell iløga er 50 metra svimjihylurin. Vit taka undir við teimum, sum siga, at svimjingin eigur tørn. Víst hava vit eina tað bestu svimjihøllina í Norðurlondum, men tíðin stendur ikki í stað. Golfvøllur var tað stóra

nummarið, tá vit umhugsaðu Oyggjaleikir. Tað datt niður fyri, men golfáhugin er ikki minkaður. Tað ber eisini til at gera golfvølluttan at ovtaka seg. Leggjast kunna hóvligar ætlanir, sum eftir nøkrum árum fáa til vega ein hálvan vøll, ið kann byggjast út seinni. Vit hava golfvøllin á okkara skrá. Tórshavnar býráð hevur langtíðani ásannað, at tað loysir seg fyri felagsskapin at livga mentan og ítrótti. X við E

Ein rúmlig kommuna

Annika Olsen

Forkvinna í Havnar Framburðsfelag. Valeyri hjá Fólka flokkinum til býráðsvalið

Tórshavn er hjartað í Føroyum, og har tað er hjartarúm, er tað eisini húsrúm. Tórshavn er okkara alra høgstað. Vit skulu hava ein høgstað, ið gevur rúm fyri fjølbroytni,

fjølbroyni tá tað kemur til menniskjaliga tilfeingið, til vinnuna, til mentanina v.m.

- Vit skulu bjóða øllum hjartaliga vælkomnum til Havnar. Fólka flokkur, ið hava hug at leita sær til Havnar eftir útleigd og fólka flokkur av øðrum uppruna, sum hava valt at búleikast her.
- Vit skulu gera tað rúmligt fyri teir borgarar, sum búgva og virka her. Her eru bústaðarviðurskiftini

ein týðandi táttur

- Vit hava brúk fyri øllum góðum kreftum at menna okkara høgstað enn meira.
- Vit ynskja, at Tórshavn verður førandi høgstaðurin í norðuratlants-havi. Ferðavinnan er m.a. ein týðandi táttur fyri at náa hesum máli.
- Vit skulu hava ein høgstað, sum gevur umhvørvinum og orkunum ans, tí umhvørvið er bert til láns frá okkara eftir-

komarum. Hetta setir eitt nú krøv til spillivatnsviðurskiftini, sum skulu loysast nú.

- Vit skulu skapa figgarligt ráðarúm, so vit kunnu bjóða vælferðartænastur í heimsflokki. Langtíðarætlan skal gerast bæði á iløgum og rakstri.
- Vit skulu gera tað rúmligt hjá vinnuna at virka. Vinnan skal hava javnbjóðis móguleikar at bjóða uppá alt kommunalt arbeiði og tænastr.

- Vit skulu gera tað heimligt hjá okkara eldri borgarum at búleikast sum longest í egnum heimi. Starvsfólk skulu hava virðiligar og rúmligar umstøður at virka undir á eldraðkinum.
- Vit skulu hava ein ítróttarpolitikk, har vit miðja eftir at hava altjóða kappingar innan øll ítróttarøki, eitt nú svimjing og badminton.
- Vit skulu hava eitt útbyggt samferðslukervi, sum er grundarlagið undir allar

menning av býnum.

- Vit skulu skapa rúm fyri einum fjølbroyttum mentanarlívi. Mentanin er hjartaslátturin í býnum. Steðgar hann, steðgar alt annað.

Vit ynskja at skapa framburð á øllum økjum. Ynskir tú eisini hetta, vilja vit inniliga heita á tygum um at fara á val týsdagin 8 nov. og stuðla Fólka flokkinum.

Kommunal nýhugsan!

BERGUNKASS

Listi F

Ein matstova borðreiddi við serdeilis góðum mati, og hóast gesturin fekk uppskriftina, so fekk hann ikki matin at smakka eins væl og á matstovuni. Gesturin eygleiddi kokkin og beit merki í, at hann ávegis matarsalinum snaraði sær á, nippaði til eitt hvørt og ymiskt sum stóð í forbífarinum og drússaði á tallerkin. Og hetta var tað! Hetta var munurin, hetta var loynidómurin.

–

Var í paneli á Boðanesheiminum í gjárkvøldið – royndir og óroyndir politikkarar, starvsfólk og búfólk. Evnið var m.a. innihald hjá búfólki og starvsfólka-

normeringar. Sum kvøldið leið, setningararnir blivu teir somu sum áðrenn lótingsvalið, punkteraðu úti í salinum ella vundu tómir aftur – bleiv ey meira og meira kúrr, spyrjandi og hugleiðandi um, at panel og forum átti at verið øðrvísi við broyting og framsókn fyri eyga. Tí vit hava ikki fyri neyðini fleiri staðfestingar um manglar, um stóra kostnaðin ella um ónøgd hjá bú- og starvsfólki. Vit vita hetta. Ikki fyri at tileinkisgera eldhugan hjá teim, ið kastaðu ljós á málið – tað er gull vert. Meira fyri at spyrja hvat flytir. Tað snýr seg óivað ikki um pengar tí, staðgjaldið á o.u. fimtitúsund um mánaaðin, kann ikki hækka – tvørturímóti. Tað rokni eg við øll kunnu verða samd um. Kanska smakleyst at

nevna krónur í sambandi við menniskju og lívslagnur, men fyri at lýsa støðuna.

–

Vit hava brúk fyri paneli og luttakarum, ið saman hugsa loysnir. Vit hava brúk fyri nýggjum kokkum. Vit hava brúk fyri ‘drússi’ úr øllum móguligum herðahornum.

Hetta verður avbjóðingin og hetta verða fólkin – sum í og saman við fyrising, leiðslum og starvsfólki, sjálvbodnum, avvarðandi og eldri skulu fáa gerandisdagin góðan og at hanga saman hjá øllum pørtum. Hugs nú um eldraðkið sum heild. Citeri aftur úr aðrari grein hjá mær sjálvari – Absolutt neyðugt!

Har nærðemokratiíð kemur við loysnum og týðningarmiklum samfelagsligum avbjóðingum, og

har vit menna heilt nýggjar fatanir av kommunum. Kommunan er ikki bara eitt system og ein organisatión, men lokalsamfelagið og øll tey menniskju, sum her búgva.

og Hesir nýggju uppgávuhættir, politikkmennir og arbeiði við at fáa til vega ressourcir í fólkinum og økja um nyttuvirðið av átøkum, stillar stór krøv til embætisverkið, og stór krøv til tillaging, dagføring og nýggjar arbeiðshættir.

(úr Skanderborg, Assens og Gentofte kommunu)

Nakað av bóltum í luftina ella ‘drússi’: Kunnu starvsfólk skifta ímillum stovnarar? Kann kommunalur yvirkapasitetur á einum staði ávís tíðarskeið á degi, brúk-

ast aðrastaðir? Kann fyrisingin vera fjølbroyttari við atlit til starvsfólkatypur - hugs kreativitet? Kunnu vaktætlanir á heimum broytast? Kunnu leiðslukrøv endurskoðast? Hvussu kann sjálvboðið arbeiði skipast? Kunnu kómur normerast øðvís, alt eftir støðuni hjá búfólki? Kunnu venjingar og ítriv skipast av fleiri – við vegleiðing frá fysioterapeutum? Kunnu fitness-centur siggja marknað og geva tilboð? Kunnu hýravnsgnsfórarar siggja marknað, geva flutningstilboð, hjálpa, samskipa og føra fólk til ymsar dagdvøljur?

–

Og nógv afturat at hugsa, hugleiða, spyrja og kjakast

um.

Við fyrivarni fyri og vitandi um, at nakað av hesum er í gongd.

Og fyri at taka samanum og enda aftur á Boðanesheiminum í gjárkvøldið, so vóru tað dømi um átrokandi avbjóðingar, so sum heimið í W.U.Hammershaimbsgøtu. Tær mugu avgreiðast!

“Kommunal nytænking” er en bog om, hvordan du inddrager virksomheder, medarbejdere og borgere i nytænking af offentlige velfærdsydelser.